

bort fra den betydelige Pristigning, der har fundet Sted i den seneste Tid, kunde man dog ingenlunde være berettiget til at gjøre gjældende, hvad der er udtalt i Betænkningen, at der ved Lovforslagets Behandling ifjor ikke var nogen Foreslilling tilstede om Dyrtilsforhold. Det er saare langt fra, at det er Tilfældet. Vel kan der findes en Udtalelse fra den høitærede Conseilspræsident, som det ærede Mindretal har fremdraget i sin Betænkning, men med Hensyn til den vil det ogsaa findes oplyst i Betænkningen af os, at man har gjort sig skuldig i en fuldstændig Misforstaaelse af den. Det er kun et Ordspil, der i Virkeligheden ikke har Noget at betyde, idet den høitærede Conseilspræsident saa tydelig som Noget har sagt, at naar han har talt om, at der ikke dengang var Dyrtilsforhold, var det kun, fordi han ved Dyrtilsforhold forstod en forbigaaende Fordyrelse af Livsformønden, medens det, der fandt Sted, var en virkelig vedvarende Fordyrelse. Men ogsaa fra det ærede Medlem, der var Høires Ordfører i denne Sag ifjor, den nuværende høitærede Kultusminister, fremkom der derhos en Udtalelse om vor Opfattelse, og det var den, at de daværende Forhold vare af en for de Paagjældende langt haardere Bestaffenhed end tidligere, idet den Fordyrelse af alle Livsformønden, som man, saalænge den var forbigaaende, havde kaldt Dyrtils, nu var bleven vedvarende og derfor trykkede de Paagjældende langt mere. Naar de Herrer læse Landssthingets Forhandlinger, og naar de navnlig se hen til dets Voteringer, ville de endvidere erkjende, at der fra Landssthingets Side aldrig har været Tale om, at Dyrtils, Stigningen af Priserne paa alle Livets Formønden var forsvunden. Nu ville maatte de ærede Herrer sige, at de i et Forhold som dette ikke bryde sig om, hvad Regjeringen, Landssthinget og Høire her i Folkethinget mene, de ville tro, at de kunne have Ret til at hævde det gamle Ord, at de alene vide, hvad der er det Rigtige i dette Forhold, og at det er det, som det kommer an paa. Men selv om de ville hævde sig noget Saadant, maa det dog bringes i Grindring, at om de end ikke ville respektere den Opfattelse, vi have fra vor Side, synes de dog at være nødsagede til at respektere den Opfattelse, som de selv tydelig have udtalt ifjor i deres Betænkning, i deres Voteringer og gennem deres Ordfører, den Motivering i deres Betænkning, i Henhold til hvilken de have afstemt. Se vi hen til den Udtalelse, der kom frem ifjor fra de Herrer Side, og som findes i deres Betænkning, vil det ses, at netop under de daværende Pristilforhold paa Livsformønden turde de ikke hængte, at det vilde blive et haardt Savn for alle dem, der hidtil havde oppebaaret Dyrtilsstillæg, at miste det, og naar de desuagtet kun anbefale at give Tillæg til Lønninger indtil 2,500 Kr., motiveres det derved, at dette Savn for de Andres Vedkommende efter deres

Opfattelse skal afhjælpes ved den forhaabentlig snart tilendebragte Lønningsrevision. Det Samme siges af den meget ærede Ordfører i Rigsdags-tidenden p. 6909 og 6910: „Vi benegte ikke, at flere Embedsmænd blandt dem, der haae Lønninger imellem 2,500 Kr. og 4,400 Kr., ville savne det Tillæg, de have haft i en Del Aar, men vi have dog troet det forsvaret at stoppe op ved 2,500 Kr. i den Forventning, at Lønningslovene med det Første maatte blive reviderede“. Det er derfor ogsaa i fuld Konsekvens dermed, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som var Ordfører ifjor, aabnede dette Aars Forhandlinger med en Udtalelse om, at han beklagede den Stilling, hvori Embedsmændenes og Bestillingsmændenes Dyrtilsstillæg var kommet iaar. Derfor kan man ikke godt sige, i alt Fald kan man ikke sige det med Sandhed, at Forudsætningen om Dyrtilsforhold ikke var tilstede ogsaa i deres Tanker ved Behandlingen af denne Sag. Nei, det eneste parlamentariske Nye, der er handlet i denne Sag, er, at da 1ste Behandling af dette Forslag var forbi iaar, saa sked det Skifte, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds fratredt som Ordfører og det ærede Medlem for Rjøge (Hørup) optræder som Ordfører, og fra det Tidspunkt opfindes den nye Doktrin, at man ikke skal stille sig saaledes, som man ellers har pleiet at gjøre, men paa et sjogammelt Standpunkt, og saa gjøres den Opdagelse, at ifjor var der ikke Tale om Dyrtilsstillæg, uagtet det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds var saa djærv en Talsmand derfor som vel muligt. Men, mine Herrer, lad os ogsaa sætte, at de havde Ret paa dette Punkt, at der i Virkeligheden ifjor heller ikke fra deres Side havde været Tale om noget som helst Dyrtilsstillæg, ja, saa ser jeg ikke, at der deraf kan drages anden Slutning end, at de saa have haft en fuldstændig gal Forestilling ifjor. Jeg tror, at denne Vinters Længde og Strengthed giver noksom Vidnesbyrd om, at de med Hensyn til Vedømmelsen af Folkets Forhold og Nødsstand have været meget slette Profeter, have været ligesaa slette Profeter i dette Forhold, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds var en meget slet Profet, da han udtalte Haab og Forventning om, at Lønningsrevisionen snart skulde naae sin Tilendebringelse.

Den anden Indvending, som fra de Herrer Side i Betænkningen har været fremsat ligeoverfor det Standpunkt, som Flertallet har indtaget, har været hentet fra Hensynet til Lønningslovenes Revision. Men det stiller sig for mig saaledes, at den er ligesaa lidet holdbar som den foregaaende. Thi Virkeligheden er den, at det ikke er nødvendigt af Hensyn til Lønningslovenes Revision at negte et Lønningstillæg eller overhovedet at indtage noget særligt Standpunkt med Hensyn